

การอภิปรายผลของการวิจัย

จากผลของการวิเคราะห์ข้อมูล ทั้งการหาค่าเฉลี่ย ชี้แจงไว้ในรูปกราฟ และการวิเคราะห์ความแปรปรวน ตลอดจนการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย และการวิเคราะห์ค่าสัมพันธ์ที่แสดงไว้ในบทกอนพบฯ

ในด้านการรับรู้เวลาโดยการประเมินเวลาตามความรู้สึกของ เพศชาย กับ เพศหญิงนั้นไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้าน เพศชาย- หญิงในการประเมินเวลาเมื่อทำงานแห่งงาน งานแห่งปานกลาง และงานแห่งยาก ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ผลของการคณภาพนี้สนับสนุน การคณพของ เจนส์ เอช. กีร์ ที่ว่าการรับรู้เวลาของ เพศชาย- หญิง ไม่แตกต่างกัน

ด้านการรับรู้เวลาในช่วง 4, 8, 16, 32, และ 64 วินาที เมื่อมีงานแห่งงาน งานแห่งปานกลาง และงานแห่งยากนั้น จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้านการประเมินเวลา ปรากฏว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ที่ความโถ่ทางงาน แห่งระดับความยากต่าง ๆ นั้นมีอิทธิพลต่อการรับรู้เวลา นั้นคือในช่วงเวลาเท่ากัน 4, 8, 16, 32, และ 64 วินาที เมื่อมีงานแห่งต่างระดับความยากกันทำให้เวลาตามการรับรู้เปลี่ยนแปลงไปตามระดับความยากของงานแห่งนั้น ๆ และจากการ เฉลี่ยวเวลาที่ประเมินได้แต่ละช่วง แต่ละระดับความยากของงานแห่งนั้น ๆ ปรากฏว่าเวลาตามการรับรู้อย่างกว่าเวลาที่กำหนดให้ในทุกระดับความยากของงานแห่งตั้งกล่าวคือ

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนความมีกิริยารวมของด้านเวลาที่ประเมินกับ ระดับความยากของงานแห่งทั้ง 3 ระดับ คือ งานแห่งงาน งานแห่งปานกลาง และงานแห่งยากนั้น ปรากฏว่ามีกิริยารวมของงานมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ที่ความโถ่ เวลาตามการรับรู้มีความสัมพันธ์กับงานแห่งงาน งานแห่งปานกลาง และงานแห่งยาก กล่าวคือในช่วงเวลาเท่ากัน การประเมินเวลาที่ใช้ในการทำงานแห่งงาน จะ

มากกว่าเวลาปัจจุบันเนื่องจากการทำงานยาก อีกทั้งจากการทำภาระทางศาสนาพื้นเมืองแบบสมการเส้นตรงลดด้อย (Linear regression) ของเวลาที่มีระเบียนกับงานแห่งงานที่มีความต้องการแรงงานมาก เช่น งานแห่งการปานกลาง และงานแห่งภาระ เช่น ภาระของงานแห่งการปานกลาง และมากกว่าเวลาที่มีระเบียนของงานแห่งภาระ มากกว่าเวลาที่มีระเบียนของงานแห่งภาระปานกลาง และมากกว่าเวลาที่มีระเบียนของงานแห่งภาระ เช่นสันสนุนข้อวิเคราะห์ทางทฤษฎี ฉะนั้นในสภาพการที่ งานแห่งภาระดันทาง ๆ มีภาระรวมกับการรับรู้เวลา ผลของเวลาที่คุณประเมินจะเปรียบเสมือนระดับของงานนั้น ๆ กด้าวคือเมื่องานที่ทำง่าย เวลาตามการรับรู้จะมาก และเมื่องานที่ทำยากเวลาตามการรับรู้จะน้อย ทั้งนี้เปรียบเทียบจากระยะเวลาเดียวกัน

และการศึกษาของวิจัยครั้งนี้มีข้อคิดค้านการศึกษาของโรเบิร์ต อี. อ่อนส์ไตน์ ที่ว่า ถ้างานแห่งภาระมีความรับรู้มาก คนจะรู้สึกช่วงเวลาที่เพิ่มมากขึ้น นอกเหนือจากนี้ยังขัดแย้งกับสมมติฐานของการวิจัยนี้ในขอที่ว่า เวลาตามการรับรู้จะเพิ่มขึ้น เมื่องานแห่งภารามากขึ้น โดยนัยที่สมมติฐาน และการศึกษาของโรเบิร์ต อี. อ่อนส์ไตน์ นั้น เป็นข้อสนับสนุนหลักการกระบวนการสารความเหตุผลที่ว่า เวลาตามการรับรู้ขึ้นอยู่กับจำนวนสิ่งเร้าที่เข้าสู่กระบวนการสารในจิตของคน แต่ศึกษาของวิจัยนี้ในขอที่ว่า เวลาตามการรับรู้น้อยเมื่อทำงานยากจริงไม่เป็นไปตามแนวคิดทฤษฎี และเมื่อเป็นดังนี้ก็ ย่อมซึ่งให้เห็นว่าการรับรู้เวลาไม่เพียงแต่การกระบวนการสารอย่างเดียว แต่อาจจะมีกระบวนการอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น กระบวนการคิดคำนึง ซึ่งในขณะที่คุณทำงานง่ายนั้น คุณมีเวลาว่างพอที่จะคิดถึงสิ่งอื่น และการคิดถึงสิ่งอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากการที่ทำเสร็จแล้วในช่วงเวลาที่นั้น ๆ อาจจะทำให้คุณประเมินเวลารวมทั้งที่ใช้ในกิจกรรมการกระบวนการสารและกระบวนการคิดอื่น ๆ ทั้งหมดเข้าด้วยกันแล้วแปลงความรู้สึกเกี่ยวกับเวลา ผลที่ได้ออกมาเป็นเวลาตามการรับรู้ที่ยาวนาน ส่วนคนที่ทำงานยากมีเวลาไม่พอในการทำงานให้สำเร็จ จึงไม่มีเวลาว่างเหลือพอที่จะคิดถึงสิ่งอื่น จนกระทั่งรู้สึกว่าเวลาในช่วงนั้นมีน้อย การที่ความเกี่ยวกับเวลาตามการรับรู้จึงสั้น

อย่างไรก็ตามข้อกันபிในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการกระบวนการสารจริงแต่มีใช้การกระบวนการสารเฉพาะงานแทรกที่กำหนดให้บุคคลทำกิจกรรมอย่างเดียว ยังมีการกระบวนการสารความคิดคำนึงต่าง ๆ ของบุคคลในขณะที่ทำงานนั้น เสื่อสื้นไปค่าย และการรับรู้เวลา ซึ่งปรากฏขึ้นในลักษณะที่ว่าถ้างานแทรกง่าย เวลาการรับรู้จะมาก ถ้างานแทรกยากเวลา ตามการรับรู้จะน้อย